

ρότερος καὶ τῶν σεισμῶν δυνατώτερος ὁ ὀξύφωνος Κ. Panzeri κατώρθωσε νὰ καταστρέψῃ τὸ μελοδράμα. Φωνὴ ἀποκατοσχάσως ἐκ τῆς συνεχείας τῆς ᾠδῆς βραγχνοτάτη, σκηνικὰ κωμικὰ καὶ γελοῖα, παρατονίαι ἀπειροί, σύνολον διεγείρον ἀκρίαν ἰδοὺ τὰ ἐν τῇ Ἰόνῃ προσόντα τοῦ μείναντος πλέον κυρίου τοῦ πεδίου τῆς σκηνῆς ὀξύφωνου Panzeri.

Τί σημαίνει ὁμῶς; μὴ δὲν χειροκροτεῖται ἐμμανῶς ὑπὸ τινῶν τοὺς μουσοφίλους ἐπαγγελλομένων;

Ὁ Κ. Carbonei κατώρθωσεν ἐν τῷ Μακ-Εἰθ ὡς ἐκ τοῦ ἐξόχου τῆς φωνῆς του νὰ καλύπτῃ τοὺς λοιποὺς ἀοιδούς· ὁ Κ. Panzeri κατώρθωσε τὸ αὐτὸ ἐν τῇ Ἰόῃ δι' ὅλως ἀντιθέτου τρόπου.

Μάτην ἡ ὀψίφωνος Κ. Rosavalle ἀναπτύσσει τὴν τέχνην αὐτῆς, τὴν γλυκεῖαν αὐτῆς φωνήν, τοὺς ὡραίους λαυγγισμούς της· τίποτε. Τὴν παρακολουθεῖ βῆμα πρὸς βῆμα ὡς ἀπαίσιος ἐφιάλτης καὶ τὴν καταστρέφει. Προσθάνει ὁμῶς στιγμὴν τινα νὰ τῷ ἐκφύγῃ καὶ τότε ἀληθῶς εἶναι θαυμασία ἐν τῇ μονωδίᾳ αὐτῆς ἐν τῇ ἀ. πράξει καὶ ἐν ταῖς μετὰ τοῦ βαρυφώνου δυωδίαις.

Ὁ βρύφωνος Κ. Rossi ἐπιτυγχάνει ἀρκούντως· τὸ ᾄσμα δ' ἐν τῇ γ'. πράξει

della corona Egizia

ᾄδει ἄρκετὰ περιπαθῶς· ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦ Ἀρβάκη, δὲν εἶναι δι' αὐτὸν καὶ τὸν προτρέπομεν νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ τὸ πείραμα. Θέλει μέρη περιπαθῆ, μέρη συμπαθητικὰ· ἐπιτυγχάνει ἐν τῇ Gemma, δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ἐν τῷ Εἰράνῃ, ἐν τῷ Barbieri, ἐν τῇ Traviata· ἀς ἀρήσῃ ὁμῶς εἰς ἄλλους τὸν Ἀρβάκην, τὸν Μακ-Εἰθ, τὸν Ἀλκανδρον ἐν τῇ Σαπφῶ. Ἄλλως ἀποτυγχάνει.

Περίεργον ὁμῶς! Καὶ τοῦτο τοῦ Ἀθηναίου θεάτρου ἴδιον. Ἡ μεσόφωνος ἥτις ἐν τῇ Ἰόνῃ ἔχει τὸ ἀσημαντότερον μέρος, τὸ τῆς Νηδίας, μέρος μάλιστα συνήθως ὑπὸ τῶν βοηθητικῶν ὑψιφώνων ἐκτελούμενον ἐφέτος ἐν τῇ Ἰόνῃ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ ἐξέχον τοῦ μελοδράματος πρόσωπον.

Δὲν παραξενεύομεθα· αὐριον θὰ ἴδωμεν ἂν γίνῃ αἴφνης ὁ Barbieri νὰ πρωταγωνι-

στῇ ὁ τὸν ἀξιωματικὸν ὑποκρινόμενος, ὅστις ἔσται ὁ ἡμέτερος Μάρκος ὁ Γκιόκας.

Προσεχῶς μὲ τὰς Precauzioni.

ΒΕΡΟΣ.

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ.

ὑπὸ Δ. Β.

Τὸ ὡραιότερον ἡμῖν τῆς ζωῆς εἶναι ἀγνωστον εἰς τὸν μηδέποτε ἐρασθέντα.

Calderon.

Προτιμωτέρα μία μόνη ἡμέρα ζωῆς ἐν τῷ ἔρωτι ἢ διαρκὲς βίος ἀνευ ἔρωτος! Ἐρωτῶς, ἰδοὺ ἡ ἀληθὴς ζωὴ, ἰδοὺ ἡ δευτέρα ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἡ καλλιτέρα ψυχὴ, ἀνευ τῆς ὁποίας ἡ πρώτη δὲν ὑπάρχει εἰμὴ κατὰ τὸ ἡμῖν.

Madame d'Arbouville.

Οὐκ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, ὅστις κατὰ τὰς πρώτας στιγμὰς ἐρωτικοῦ τινος δεσμοῦ, δὲν ἔχει τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὁ δεσμός οὗτος θὰ ᾔναι αἰώνιος!

Οὐκ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, ὅστις, εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς φίλης του, διατηρεῖ ὀλέθριόν τι προαίσθημα καὶ προνοεῖ ὅτι δύναται ποτε νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ ἔρωτός του!

Benjamin Constant.

Ὁ πνευματώδης ἐρωτόληπτος, οὐδέποτε ἐπαναπαύεται. Ἡ ὀξύδερκειά του γίνετα πρόσκομμα εἰς τὴν εὐδαιμονίαν του. Λέξις τις ἐκφεύγουσα τῶν χειλέων τῆς ἐρωμένης του, ἐν βλέμμα, εἰς ἤχος φωνῆς, τὸν ὁποῖον αὐτός διεραμνεύει κατὰ τὸ δοκοῦν, μυρίαι ἀόριστοι ὑπόνοιαι, τὰ πάντα συντείνουσιν εἰς διατάραξιν τῶν ἐλπίδων του· καὶ ὅτε καὶ αὐτοῦ τοῦ τρυφερωτέρου ἔρωτος ἀπολαύει, τὸ πνεῦμά του τὸν καταδιώκει πάντοτε. Τυραννεῖ τὴν καρδίαν του διὰ τῶν λεπτοτέρων κρίσεων, ἀμφιβάλλει ἐὰν ἀγαπᾶται διὰ τὸ ἄτομόν του ἢ διὰ τὸ αἶσθημά του. Φοβεῖται μὴ ἀγαπᾶται, διότι ἀγαπᾶ, καὶ

ὄχι διὰ τοῦ θελγέτρου ἀκαταμαχήτου κλίσεως. Ἀναλύει τὸν ἔρωτα, καὶ αἱ ἡδοναὶ αὐτοῦ τῷ διαφεύγουσι.

Ὁ εὐήθης, τούναντίον, χαίρει καὶ τοι μὴ ἀγαπώμενος. Φρονεῖ ὅτι ἐμπνέει εἰς τὰς γυναῖκας τὸ αἶσθημα ἐκεῖνο ὃ αὐτὸς οὕτως αἰσθάνεται δι' ἑαυτόν. Ὁ εὐτυχὴς αὐτοῦ φακός, συγκεντροὶ εἰς τὴν ἐστίαν του ὅλας τὰς διεστώσας ἀκτίνας· καὶ ἂν μόλις παρατηρηθῇ, νομίζει ὅτι καθίσταται τὸ ἀντικείμενον τῶν βλεμμάτων ὅλου τοῦ κόσμου· φρονεῖ ὅτι ἐρῶνται αὐτοῦ διότι εἶναι ἀξιέραστος, διότι εἶναι εὐήθης· καὶ ἐπὶ τῆς ἀδιασείστου ταύτης βάσεως ἐγείρεται ἡ εὐδαιμονία του.

Necker.

Ὁ λόγος δι' ὃν αἱ πλείονες τῶν γυναικῶν εἰσι ψυχραὶ εἰς τὴν φιλίαν, εἶναι ὅτι ἡ φιλία καθίσταται ἀηδής, ἀφοῦ ἄπαξ ἡσθάνθη τις τὸν ἔρωτα.

Rochevoucauld.

Δυνάμεθα νὰ διαιρέσωμεν τὸν βίον τῶν γυναικῶν εἰς τρεῖς ἐποχάς. Κατὰ μὲν τὴν πρώτην, ὀνειρεύονται τὸν ἔρωτα· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, πραγματοποιοῦσιν αὐτόν· καὶ κατὰ τὴν τρίτην, λυποῦνται διὰ τὴν ἀπώλειάν του.

Saint Prosper.

Ὁ ἀνὴρ ἀγαπᾷ ὀλίγον καὶ συνεχῶς· ἡ γυνή, πολὺ καὶ σπανίως.

Basta.

Μαθηματικὸς τις ἔδωκε τὸν ἐξῆς παράδοξον τύπον περὶ ἔρωτος:

α — Ὁ ἀνὴρ, ἐν τῷ ἔρωτι, εἶναι πρὸς τὴν γυναῖκα ὡς ἐν πρὸς δύο καὶ ἡμισυ.

Αἱ γυναῖκες τέρπονται περισσότερον διὰ τὸν ἔρωτα ὃν ἐμπνέουσιν ἢ διὰ τὸν ἔρωτα ὃν αἰσθάνονται. Οἱ ἄνδρες, τούναντίον.

Beauchêne.

Ἡ γυνή φρονεῖ πολλάκις ὅτι ἐπιθυμεῖ τὸν ἔραστήν της, ἐνῶ τὸν ἔρωτα μόνον ἐπιθυμεῖ.

Madame d'Arconville.

Κατὰ τὰς πρώτας τοῦ ἔρωτος προσβο-

λὰς αἱ γυναῖκες ἀγαπῶσι τὸν ἔραστήν, κατὰ δὲ τὰς ἐπομένας, ἀγαπῶσι τὸν ἔρωτα, ἢ μᾶλλον τὰς ἡδονὰς του.

Αἱ γυναῖκες προτιμῶσι μᾶλλον νὰ ἐμπνέωσιν ἔρωτα ἢ σέβας. Καὶ ἴσως, συναισθάνονται ὑποκικρυμμένην τινα ἀποστροφήν πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἀπλοῦν μόνον σέβας τρέφουσι πρὸς αὐτάς.

Beauchêne.

Δίαν ἐσφαλμένως ἐσχυρίσθησάν τινες ὅτι ἄπαξ μόνον δύναται τις νὰ ἐρασθῇ καὶ ὅτι τὸ πρῶτον αἶσθημα εἶναι τὸ μόνον ἀληθές τῆς ζωῆς μας. Συνήθως τὸ πρῶτον αἶσθημα γεννᾶται ἐν τῇ καρδίᾳ, ἐν τε τῷ ἀνδρὶ καὶ τῇ γυναικί, κατὰ τὸ δεκάτον ἕκτον ἢ δέκατον ἑξήκοτον ἔτος, ἐν τῇ ἡλικίᾳ δηλονότι ἐκείνῃ καθ' ἣν τὰ πάντα εἰσὶν ἐπιπόλαια καὶ καθ' ἣν τὸ λογικὸν εὐκόλως ὑποδουλοῦται. Σπουδαῖον αἶσθημα δὲν δύναται τις νὰ αἰσθανθῇ ἢ μετὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος, ὅποτε καὶ τὸ λογικὸν εὐρίσκεται εἰς ὥριμον κατάστασιν καὶ δύναται νὰ κρίνῃ περὶ τῶν τῆς ψυχῆς μας ἐντυπώσεων. Οἱ ἔρωτες τῆς ἐκαίδεκαετοῦς ἡλικίας εἰσὶν οἱ σπινθῆρες, ὁ ἔρως τῆς εἰκοσαετοῦς εἶναι ἡ φλόξ.

I. X. K.

Ὁ ἔρως δὲν δύναται νὰ ζήσῃ εἰμὴ ἐν τῇ ὁδῶν, καὶ παύει διὰ τῆς εὐδαιμονίας. Διότι ὁ εὐτυχὴς ἔρως εἶναι ἡ τελειότης τῶν ὠραιότερων ὀνείρων, πᾶν ὅ,τι τέλειον ἢ προσεγγίζον τῇ τελειότητι, φθάνει εἰς τὸ τέρμα του.

Madame de Girardin.

Ὁ ἀνὴρ ὃν ἡ θεία πρόνοια μεταχειρίζεται ὅπως ἐγείρῃ τὸν ἔρωτα ἐν τῇ καρδίᾳ νεανιδὸς τινος, ἀγνοεῖ πολλάκις τὸ ἔργον του καὶ τὸ ἀφίνει ἀτελές.

Balzac.

Ὁ ἔρως ὁμοιάζει μὲ κῆπον εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ὁποίου ἡδύνατό τις νὰ φθάσῃ μὲ τρία βήματα, ἐὰν ὁ ὁδὸς δὲν ἐμμηκύνετο διὰ πλήθους δρομίσκων ἰδιοτρόπως στρεφόμενων, ἀνθοφύτων καὶ βαλσαμώδη ἀπονεόντων ὁσμῆν.

Alfonse Karr.

Ὁ ἔρως ἐμποιᾷ με τερπνὸν μυθιστόρημα τὸ ὁποῖον ἀναγνώσκει τις ἀπλήστως, καὶ μετὰ τοσαύτης πολλάκις ἀνυπομονηίας, ὥστε πολλὰς ὑπερπηδᾷ σελίδας ὅπως φθάσῃ ταχύτερον εἰς τὴν λύσιν αὐτοῦ.

Sylvain Marechal.

Οὐδαμῶς ὑπάρχουσι μικρὰ συμβεβηκότα διὰ τὴν καρδίαν· τὰ πάντα αὕτη μεγεθύνει. Εἰς τὴν αὐτὴν πλάστιγγα θέτει τὴν πτώσιν ἑνὸς κράτους καὶ τὴν πτώσιν τῆς χειρίδος μιᾶς γυναικός· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ἡ χειρὶς βαρύνει περισσότερον τοῦ κράτους.

Balzac.

Ἡ μόνη στιγμή καθ' ἣν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἔχωμεν τὴν ἰσχὺν τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Νκυῖ, εἶναι ἡ στιγμή, καθ' ἣν λαμβάνομεν τὸ πρῶτον φίλημα προσφιλοῦς γυναικός.

I. X. K.

Ὁ ἔρως κατέχει ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἐρωῶντος, ἢν θέσιν κατέχει ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι.

Εἰς εἶναι ὁ ἔρως, ἀλλὰ πολλὰ αὐτοῦ ἀντίτυπα ὑπάρχουσι.

Ὁ ἔρως, ὅπως τὸ πῦρ, δὲν δύναται νὰ συντηρηθῇ ἄνευ ἀενάου ἐνεργείας· παύει δὲ τοῦ ζῆν, ἅμα ὡς παύει ἐλπίζων ἢ φοβούμενος.

Συμβαίνει περὶ τοῦ ἀληθοῦς ἔρωτος, ὅ,τι καὶ περὶ τῶν βρυκολάκων, περὶ ὧν πάντες ὁμιλοῦσιν, ἀλλ' οὐδεὶς εἶδε ποτὲ αὐτούς.

Ὅσῳ δύσβατος εἶναι ἡ ὁδὸς τοῦ ἔρωτος τόσῳ μᾶλλον ἡ εὐγενὲς ψυχὴ ἀρέσκειται ἐν αὐτῇ.

Roche foucauld.

Τὸ σέβας καὶ ὁ ἔρως ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ἀνάλογα πρὸς ἀλλήλα, ὅπως ἀνθυποστηρίζονται, χωρὶς τὸ σέβας νὰ καταπνίγῃ τὸν ἔρωτα.

Ἡ ἱστορία τοῦ ἔρωτος εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Charles Nodier.

Ἐν ὅσῳ ὁ ἔρως διαρκεῖ συντηρεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ἐνίοτε διὰ μέσων, ἅτινα θὰ συνένεικον μᾶλλον εἰς ἀπόσβεσιν αὐτοῦ. Δηλονότι, διὰ τῶν ἰδιατροπιῶν, διὰ τῆς αὐ-

στηρότητος, τῆς ἀπομακρύνσεως, τῆς ζήλο· τυπίας.

La Bruyère.

Ὁ ἔρως τῆς εὐαισθήτου γυναικός δύναται νὰ ἀνθέξῃ καὶ κατὰ τῆς ἀπουσίας καὶ κατὰ τῆς ψυχρότητος, καὶ κατὰ τῆς ἀπιστίας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ κατὰ τῆς βαναυσότητος.

I. X. K.

Ὁ ἔρως καὶ ἡ φιλία ἀποκλείονται ἀμοιβαίως.

Ὁ ἔρως ἄρχεται διὰ τοῦ ἔρωτος, ἡ δὲ φιλία εἰς ἀσθενῇ μόνον ἔρωτα δύναται νὰ μεταβληθῇ.

Ὁ αἰφνιδίως γεννώμενος ἔρως εἶναι καὶ ὁ μᾶλλον δυσθεράπευτος.

Ἀπαῖ τις ἐράττει σπουδαίως. Οἱ κατόπιν ἔρωτες εἰσὶν ἥττον ἀκούσιοι.

La Bruyère.

Ἐὰν ὁ ἔρως ὀδύνας μόνον παρείχε, τὰ πτηνὰ δὲν θὰ ἐκελάδουν τόσον ἡδέως.

P. J. Stal.

Ἐν τῇ φιλίᾳ παρατηροῦμεν τὰ ἐλαττώματα, ἅτινα δύναται νὰ βλάψωσι τοὺς κεκτημένους αὐτὰ φίλους μας, ἐν τῷ ἔρωτι ὁμοίως, ἐκεῖνα μόνον τὰ ἐλαττώματα διακρίνομεν, ὅσα ἡμᾶς αὐτοὺς ἐνοχλοῦσι.

Ὁ ἔρως εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ γυναικείου βίου, καὶ ἐν ἐπεισόδιον μόνον τοῦ βίου τῶν ἀνδρῶν.

Madame de Stael.

Ὁ εὐφυέστερος τῶν ἀνδρῶν ἀπόλλυσι τὸ πνεῦμά του προσπεθὼν ν' ἀνακτιῇ καρδίαν γυναικός· ἀπαῖ ψυχρανθεῖσαν.

I X. K.

Οὐδὲν αἰτιολογεῖται ἐν τῷ ἔρωτι. Ἦθελεν εἶπει τις ὅτι θεὸς τις δύναιμι δεσπόζει ἐν ἡμῖν, ἥτις αἰσθάνεται καὶ διαλογίζεται ἀνεξαρτήτως ἡμῶν καὶ χωρὶς οὐδεμίαν νὰ δυνάμεθα νὰ ἐξαοκήσωμεν ἐπ' αὐτῆς ἐπιρροήν.

Madame de Stael.

Ὅποιος δὲν θέλει ἔρωτα, γυρεύει νὰ πεθάνῃ.

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ.

Ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἐρώντος βλέπει πᾶν
ὅ,τι οἱ ἄλλοι δὲν βλέπουν.

Ὁ ἔρως εἶναι ἐγωϊσμός εἰς δύο ἐμφω
εύων καρδίας.

A. Dumas (fils).

Ὡ ἡδονὴ τοῦ ἔρωτος! ὅστις σὲ ἠσθάνθη
ἀδυνατεῖ νὰ σὲ περιγράψῃ, ὅστις δὲν σὲ
ἐγνώρισεν ἀδυνατεῖ νὰ σὲ ἐννοήσῃ. Σπα-
νίως σὲ ἐννοοῦσι, ποτὲ δὲν περιγράφεται.

Ἰω. Καμ.

Ἡ καρδιά τῆς τρυφερᾶς καὶ ἐρώτης γυ-
ναικὸς εἶναι χρυσοῦς βωμός, ἐφ' οὗ πολλά-
κις λατρεύεται εἰδωλὸν ἐξ ἀργίλου.

Paulin Limayrac.

Ὅπως συνθέσῃ τις καλῶς μίαν ἐρωτικὴν
ἐπιστολὴν, πρέπει νὰ ἀρχίσῃ χωρὶς νὰ γνω-
ρίζῃ τί θὰ γράψῃ, καὶ ὅταν παύσῃ γρά-
φων, νὰ ἀγνοῇ τί ἔγραψε.

Ἀνώνυμον.

Ὅταν δύναται τις νὰ διακρίνῃ πόσον ἀ-
γαπᾷ, πολὺ ἀσθενὴς εἶναι ὁ ἔρως του.

Pétrarque.

Ἐν γένει, καὶ αἱ γυναῖκες καλῶς τὸ γνω-
ρίζουσι, πᾶς ὁ ὁμιλῶν εὐφυῶς περὶ ἔρωτος
μετρίως ἀγαπᾷ.

George Sand.

Ἡ γυνὴ ἣν ἀγαπᾷ τις μᾶλλον, εἶναι ἐ-
κείνη πρὸς ἣν ὀλιγώτερον τὸ λέγει.

Beauchêne.

Ὁ ἔρως εἶναι τὸ ἐγωϊστικώτερον τῶν αἰ-
σθημάτων καὶ τὸ ἥττον ἐλευθέριον· οὐδὲν
παραχωρεῖ.

Ἰω. Καμ.

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΝ ΑΝΔΡΩ.

Μεταβὰς πρό τινων ἐτῶν εἰς Ἄνδρον,
ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων περιέργων ἐθίμων, ἡ
ἐορτὴ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους διὰ τὴν ἀπλο-

τητα καὶ χάριν αὐτῆς ἐνεχάραξε βαθεῖας
ἐντυπώσεις εἰς τὴν μνήμην μου.

Τὸ ἑσπέρας τῆς παραμονῆς τῆς ἐορτῆς
ταύτης ἐξέρχονται εἰς ἕκαστον χωρίον τὰ
λεγόμενα Κάλανδα· εἶνε δὲ ταῦτα ὁμάς τις
ἀνθρώπων, διαφόρου ἡλικίας, οἵτινες προ-
πορευομένων τῶν ἐγγχωρίων μουσικῶν ὀργά-
νων, τῆς τιτύρας καὶ τοῦ μονοτόνου τυμ-
πάνου, εἰσέρχονται εἰς ὅλας τὰς οἰκίας τοῦ
χωρίου ψάλλοντες τὸ γνωστὸν α' Αἰς Βασί-
λης ἔρχεται.· Εἰθίσται δὲ νὰ λαμβάνωσι
παρ' ἐκάστης οἰκίας, ὡς δῶρον, ὄρνιθας ἢ
νῆσσας ἢ οἶνον, ἐνίοτε δὲ καὶ χρήματα. Ἐ-
πισκεφθέντες δὲ οὕτω πάσας τὰς οἰκίας
τοῦ χωρίου, καθιστῶσιν ἓνα φύλακα τῶν
δώρων, ὅστις θὰ εἶνε καὶ ὁ συμποσίαρχος
εἰς τὸ γεῦμα, τὸ ὁποῖον κάμνουν τὴν ἡμέ-
ραν τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων, καὶ τέλος
ἡ βαθεῖα νύξ μετὰ τοῦ ὕπνου διαδέχεται
τὸν θόρυβον καὶ τὴν κίνησιν τῶν κατοίκων.

Ἄμα δὲ τῇ ἐπαύριον ἡγήσῃ ἡ εὐσεβὴς
φωνὴ τοῦ κώδωνος, τότε πάντες παῖδοι
καὶ ἐνδεδυμένοι τὴν καθαρὰν ἀγροτικὴν στο-
λὴν τῆς ἐορτῆς φέρουσι τὰ βήματα εἰς τὴν
ἐκκλησίαν. Ἀφοῦ δὲ εὐσεβῶς παραμείνωσι
μέχρι τέλους τῆς λειτουργίας συναθροίζον-
ται ἔπειτα ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ναοῦ, ὅπου εἰς
ἐξ αὐτῶν διαμοιράζει τοὺς ἄρτους. Μετὰ
ταῦτα, προπορευομένου τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ
ῥωμαλαιοτέρου τῶν ἱερωτῶν φέροντος ὀγ-
κῶδη λίθον ἐπ' ὤμων, σύμπαντες ἐπισκέ-
πτονται ἐκάστην τοῦ χωρίου οἰκίαν. Ἐκεῖ
αἱ γυναῖκες ἵστανται χαρμόσυνοι ἐπὶ τοῦ
κατωφλίου τῆς θύρας ἐνδεδυμένοι νεόρρι-
πτον ἔνδυμα. Πρῶτον λοιπὸν εἰσέρχεται ὁ
ἱερεὺς καὶ εὐχεταὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ
εὐπραγίας τοῦ οἴκου, κατόπιν δὲ εἰσδύει
μετὰ τοῦ ἄλλου πλήθους καὶ ὁ φέρων τὸν
λίθον, τὸν ὁποῖον ἀφοῦ ρίψῃ χαμαὶ (εὐτυχῶς
δὲ τὸ ἔδαφος εἶνε γῆινον), μετὰ βροντώδους
φωνῆς εὐχεταὶ, νὰ γείνῃ τόση μέταξά ἐν
τῷ οἴκῳ ἐκείνῳ, ὅσον τὸ βάρος τοῦ λίθου,
καὶ συγχρόνως, διὰ νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν γενι-
κὴν παιδρότητα, (ὅπου ὁμῶς ἔχει μεγάλαν
οἰκειότητα πρὸς τὴν οἰκίαν), ἐκφέρει καὶ
τινὲς λέξεις, αἵτινες τὰς μὲν γυναῖκας καὶ
τοὺς αἰδημονεστέρους τῶν ἀνδρῶν κάμνουν
νὰ ἐρυθριῶσι, τοὺς δὲ ἄλλους νὰ καγχά-
ζωσι μὲ ἀσβεστον γέλωτα. Ἐπειτα ἡ οἰκο-